

Het gewapend brandweerkorps van Dudzele

Pol Danneels

In de gemeenteraadszitting van 4 april 1875 is er voor het eerst sprake van het aankopen van een brandspuit en op 20 oktober van datzelfde jaar beslist de raad eenparig een nieuwe spuit aan te kopen.

Toch gaan er nog veertien jaren voorbij tot de raad beslist om een nieuwe brandspuit aan te kopen voor de som van 1.300 fr. Dat gebeurde in zitting van 14 februari 1889. In april van dat jaar gaat men over tot het stichten van een vrijwillig gewapend brandweerkorps.

Volgens een nog bestaande groepsfoto van rond 1910 was de toenmalige voorzitter dokter Maurits Caenen, de bevelhebber Leopold Bogaert en de onderluitenant Karel Bogaert. Er waren een twintigtal manschappen waarvan er dertien bewapend waren met een geweer. Als klaroeners waren aangesteld: Gregoor De Vulder van „De Drie Zwanen” en Theofiel Boi van „De Meermin”. Op de eerste zondagmorgen van iedere maand werd er geoefend langs de Watergang of aan de beek of het Vaartje langs de Oude Lisseweegse Straat, de tegenwoordige Zwaanhofstraat.

In 1925 koopt het gemeentebestuur negentien nieuwe kepi's aan. Zij betaalde daarvoor vierentwintig frank het stuk, maar voor de kepi's van de bevelhebber en onderluitenant, die versierd waren met gouden strepen en biezen, moest men vijfenveertig frank neertellen.

In zitting van 21 mei 1924 vraagt meester Leopold Bogaert ontslag aan als bevelvoerder. Hij wordt opgevolgd door zijn broer Karel Bogaert.

Op 23 oktober 1933 stelt burgemeester dr. De Haene voor het korps af te schaffen, daar de gemeente een verbintenis heeft met het gemeentebestuur van Brugge om in geval van brand beroep te mogen doen op haar om hulp te verlenen. Eerste schepen Edward De Smedt verlangt evenwel, dat de brandspuit zou behouden blijven om desgevallend eerste hulp te kunnen verschaffen.

Daarop beslist de raad het gemeenschappelijk gewapend brandweerkorps af te schaffen maar de pomp in goede staat te behouden.

Kommandant Karel Bogaert vraagt ontslag aan op 12 juni 1936 en verlaat het korps als ere-bevelhebber op 10 februari 1937.

Op 12 oktober van datzelfde jaar nam meester-schoenmaker Jozef Devuyst, die oudstrijder was, deze verantwoordelijkheid op zich. Hij was sedert 1927 lid van het korps.

Zijn zoon Raymond, postbode, vertelde mij dat de Dudzeelse brandweer nog actief geweest is tijdens de Tweede Wereldoorlog bij het blusen van strovimmen en hooischelven en veldvruchten die op de *Hoge Maat* stonden.

Daaruit mag men besluiten dat het korps eigenlijk nooit afgeschaft is geweest en bedrijvig bleef tot omstreeks 1945.